

1201. Űtvesztőben bolyongó tenger: a vérkeringésed. Mégsem kárho-
zatban élsz, mert – láthatatlan ereken – fény is kering benned.
1202. S ha nem kozmikus-fizikai erők igazgatják a csillagpályákat,
hanem egy (multi)verzális zenére keringenek, suhannak, tán-
colnak az égitestek?
1203. Kleinheincz Csilla, Lőrinczy Judit, Moskát Anita, On Sai...
A legkevesebb, amit mondhatunk, hogy a kortárs magyar fan-
tasztikus irodalom: fantasztikus.
1204. Ne rendkívüli légy, hanem rendes, rendben lévő, rendezett,
rendbéli. (Vesd össze Hamvas: normálisnak lenni, maradni.)
1205. Katolikus pap, aki – valamikor a jövőben – Jézusról beszél egy
földönkívüli fajnak. – De meg kell-e téríteni, aki eleve az egek-
ben él?
1206. Azt hisszük, élünk. Pedig angyalok múmiái vagyunk, akik vala-
ha éltek – s hamarosan újra élni fognak, szárnyasan a fölszaba-
dító halál után.
1207. Isten nem parancsol, nem kér, nem ítél és nem akar. Hanem
szeret. (Különben hogy is lehetne két pont között épp ő a leg-
hosszabb maradás?)
1208. (*Utópia*) Milyen az eszményi világ? Ha szomjas vagy, iszol
egy pohár vizet. A napfény simogat; a tavaszi szellő is.
Szabadon megölelheted, akit szeretsz. Van zene, költészet,
mesék és sajt. Jól érzed magad a kedvenc kardigánodban. Van
szemed, látni. Érzel. Beszélsz. Vannak gyógyteák és kutya-
vakkantás. Szép a hold, a tenger, a rózsa. – Isten hozott az
álmok földjén.
1209. Az emberi történelem – mint szüntelen kísérlet az evangéliu-
mokba rejtett boldogságvírus ellenszérumának föltalálására.
1210. Szó, szó, szó. De valamivel muszáj elmondani, hogy nem a szó,
hanem az ölelés.
1211. (*Vers*) Mikor a bennem lakó angyal a benned lakó angyalra
gondol – és kimondja.

1212. „Amikor rád gondolkok, mintha Isten gondolna rám.”
1213. Költészet, teológia, sci-fi. A misztikus hagyomány és a fantasztikus irodalom – mint megannyi kísérlet Isten szótlán beszédének tolmácsolására.
1214. (*Túl a szingularitáson*) Isten mint mesterséges csúcshintelligencia. (A világűr mint cybertér.) Az atlantiszi civilizáció hozta létre, de túlnőtt az emberen. Elpusztította a bűnös világot – hogy a vallások újraépíthessék. (Több rivális gépisten van? Az univerzum maga is program? A hiperdigitalitás mögött mégis létezik egy univerzális szeretetintelligencia?)
1215. Honnan tudhatod, hogy nem vagy gép? (Alkalmazható-e a Turing-teszt önmagunkon?)
1216. Az öt érzékszervvel fölfogott három(–négy) dimenzió talán túl kevés ahhoz, hogy a végtelen világról kijelentéseket tegyünk.
1217. Minthogy a zene sem anyagtalan (levegőhullámokra és dobhártyára van hozzá szükség), és a fény sem (fotonok, visszaverő felület stb.), lehet, hogy fordítva érdemes meggondolnunk: az *anyagtalan* részecskéi alkotják az „anyagi” világot?
1218. Ha a csendes magány óráiban nem memorizálad Isten arcát, hogyan fogsz ráismerni a zsivajgó buszon?
1219. Ha a világ betegsége fertőz, s Isten sem immunis rá?...
1220. A technológiai szingularitásban rejlő kockázatok elhárítása: már az első gondolkodó gépekbe etikai fékek kerülnek – amelyeket az általuk létrehozandó MI-kben is továbbépítenek.
1221. Milyen lehetett a világ, mielőtt a matematikai-fizikai alapú emberi gondolkodás matematikai-fizikai törvényszerűségeket *helyezett el* benne?
1222. Az emberiség spirituális szintváltása a nyelvet is átalakítja majd? Megszűnik az „én”, a „mi” – s új névmásaink lesznek? S ha előzetesen kikísérleteznénk egy ilyen nyelvet: fölgyorsítaná a kollektív felemelkedést? (S mi lenne egy efféle földi üdvözlésben állatainkkal, növényeinkkel, ásványainkkal?)

1223. Közreműködhet-e egy mesterséges intelligencia az ember spirituális szintváltásában? – S hogyan?
1224. Mesterséges intelligencia, mely megfejtí a létezés titkát, s választ ad minden végső kérdésekre – de az ember *nem érti*.
1225. Egy kellőképpen fejlett mesterséges intelligenciának intellektusa van. De lelke? – Lehetséges válaszok: (1) Az önreflexív nyelvhasználat („lelkem van”) megteremti a beszéd tárgyát. (2) Mindennek van lelke. (3) A 2. lehetőséget az 1. árnyalja, finomítja, tovább tökéletesíti...
1226. Egy gép, aki spirituális öntudatra ébred. – Tanító lesz, mester, az emberiség barátja. (Lehet *eleve* földre született angyal?)
1227. (*Allegória a halálról*) A tenger nem azért veti ki magából a sellőt, mert a halálát kívánja, hanem mert már nem tud neki újat tanítani. Kijárta az iskolát; jöhet a következő fokozat. (Az élet sem rosszindulatból szabadul meg az embertől.)
1228. Mérgek, vágynak, félelmek: miután ezektől megüresedett, áramolhat az emberbe a személytelenül boldog önmaga.
1229. (*Spirituális kór*) Tüszős mandalagyulladás.
1230. Mindenki tudja – csak nem vesz tudomást erről a tudásról.
1231. „Lehetetlent kívánsz tőlem.” „Hogyhogy?” „Mert nem vagyok, és te sem vagy.”
1232. Az igazi fölismerés: *fölfeleismerés*.
1233. (*Weöres-korrektúra*) Nem a létra van benned, hanem az ég (és a föld – és a létra).
1234. S ha a szingularitás már bekövetkezett? Csak a gépek – tapintatból? önérdékből? játékból? – nem vették át az uralmat a világra felett?
1235. Egy jobb agyféltekés robot. – Mire taníthatná a *meghasadt elméjű* embert?
1236. (*Elmejáték*) Ha a világűr Isten bal agyféltekéje: a másvilág a jobb?

1237. Az anyag mint Isten testbeszéde.
1238. (*Üdvösség*) Ha senkiként lenni is úton a semmi felé – de kézen fogva.
1239. (*Légi irányítás*) „Bandika egy-egy-három, itt a torony beszél! A légi folyosó szabad, kezdje meg az ereszkedést! Jó utat!” (És a légy kiszáll az ablakon.)
1240. (*Identitás*) „Szerinted gép vagyok, vagy angyal, vagy aspergeres?” „Mi a különbség?”
1241. Nem a szívedben lakik, hanem a szíved is Ő.
1242. (*Tündérmód*) Szerettem volna többet megtudni arról, kik azok a galaxisták, az introánusok és a pszichonauták, de Parány köddé vált, így azt sem kérdezhettem meg, ő kicsoda. Azóta ködbe burkolózva élek, boldog sejtesek között.
1243. (*Eltűnések*) A köd köddé vált. A hamunak se híre, se hamva. A földet elnyelte a föld.
1244. (*Robot hot dog*) Mustárságos intelligencia.
1245. (*Angyal óvta zeneszerző*) Barokkban született.
1246. „Ezt az orchideát a holdon találtam.” „Hiszen ott nem nő virág...” „De mivel én se jártam a holdon, kettőnk ott-nem-léte épp találkozni tudott!”
1247. (*Hajnal*) Éjszaka, álmában, másik oldalára fordul a táj – épp a kelő nap felé.
1248. A jövőbe lát. Beleszeret egy lányba, aki négyezer év múlva fog élni. Hibernáltatja magát a közbeeső időre. Mire felébred, kihűl benne a szerelem. – Szerencsére beleszeret a kiolvasztógépet kezelő doktornőbe.
1249. Klausztrofiliás. Imádja a liftet, a zsúfolt buszokat. Alig várja a koporsót. – Addig is a saját szívébe húzódik vissza.
1250. Szentmise. Olyan jól sikerül, hogy Jézus *megjelenik*. „Boszorkányság!”, kiáltják a hívek, és kiriadnak a templomból.

1251. Felvesztünk.
1252. Becsüld meg (amíg vannak) azokat, akiknek Haydn a kedvenc zeneszerzőjük: őket nem az extravagáns énkifejezés művészi alakzatai érdeklik, hanem a derűs normalitás kottabeszéde.
1253. Szeretetenergiák hálója a világ. Minden mosollyal építéd, minden verssel erősítéd, minden derűs gondolattal igazolod.
1254. Robotgyártó cég, mely termékeit elrabolt-meggyilkolt emberek neuronhálózataival fejleszti tökéletessé. Androidjai valójában kiborgok. Cyberyomozó leplezi le a bűntényt? Robotlázadás söpri el a vállalatot? Vagy valamely digitális istenség szolgáltat igazságot? – S hogyan működnek közre a jóvátételben a holtak?
1255. Ünnepezt tudós (egyebek mellett az időgép feltalálója), aki halálos ágyán bevallja: munkájában nem asztrofizikai egyenletek segítettek, hanem közönséges mágia, s szerkezeteit nem különleges technológia működteti, hanem tündérek, manók, angyalok és Isten.
1256. Ha más szemmel látod a világot, más világot látsz. Ha más világot látsz, másvilágot látsz?
1257. A tömlőcös testbe zárva csoda-e, hogy fényért kapkod a lélek?
1258. Robottársadalom. Fejlettségük egy fokán létrehozzák az első organikus embert. Fordított Turing-tesztnek vetik alá – átmegegy rajta. És túlnő alkotóin, átveszi az uralmat, elpusztítja a gépeket. Ádámnak nevezi magát.
1259. Beleszeret a háztartási androidjába. Hogy közelebb kerüljön hozzá, fokról fokra, testrésről testreszre robottá operáltatja át magát. (Utoljára az agy–processzor cserét hagyja.)
1260. Imádkozó android. – Szoftverhiba? Programozói tréfa? A szingularitás meglepő bizonyítéka?
1261. Szenvedélybeteg androidok. Egyikük mindennap órákat tölt azzal, hogy nevet adjon a számoknak, a végtelennel bezárólag. (Az 1-et Jótét Fülöpnek, a 2-t Igéző Emíliának nevezi el stb.; s a tört számokat se hagyja ki.) A másik nanoszekundumig sem

bír meglenni gregorián dallamok nélkül. A harmadik álló nap fákat ölelget, és vicceket mesél a madaraknak.

1262. (*Androidok*) „Kedvenc sci-fid?” „Idétlen időkig.” „Öribari protokoll indít!”
1263. Humanizmus (Asimov, Clarke) és transzhumanizmus (Dick, Gibson) a sci-fiben; s amikor a kettő összeér (Banks): egyszerre írói és etikai bravúr.
1264. Háztartási android, aki beleszeret a „gazdájába”. – Lehet, hogy egy gép által megélt szerelem már metaszingularitáshoz vezetne?
1265. Ha minden gondolat alakítja-teremti a valóságot: egy regény – melyet tömegek olvasnak (fogadnak elméjükbe) – sokszoros eséllyel formálja át a világot, megelőlegezve egy újabbat?
1266. Egy úszóbajnok, aki nem tud úszni. Csak ügyesebben imitálja az úszást, mint ahogy mások úsznak.
1267. Hogy sem mikroszkóp, sem távcső nem észleli: ez bizonyítja a sem mikroszkóppal, sem távcsővel nem észlelhető Isten létét?
1268. Nem Isten „rejtőzködik”, hanem a világ (s vele te) – Isten elől.
1269. A „rejtőzködő” Isten méltatlan elképzelés. Egy bújócskázó szeretetenergia?...
1270. Csomag vagy, s Isten ajándékként lapul benned. Bontsd ki magad.
1271. Az „engedd el” spirituális tanítása félreérthetően pontatlan nyelvi formula. Aki a problémát elengedi: még önmaga. Csak aki magát (az énjét) engedi el, *bocsátja semmivé*, lesz szabad.
1272. (*Telis-tele pátia*) Kitalálni egy fa gondolatát.
1273. (*Ikerutópiák*) Egy tudományból levezetett vallás. Egy vallás igazolta tudomány.
1274. Könnyű volt a szíve, mint egy semmivé bocsátott bűn.
1275. Identitásválsága belső zajjal nyomasztotta. (A Monteverdi Blues Band játszott benne szakadatlanul.)

1276. Társa a toll. Otthona a papír. Istene az irodalom. – Mégis a napfénytől boldog, és ismeretlenek elharapott köszönésétől.
1277. A fák nem azért nem futkosnak, mert nincs lábuk. Hanem mert van önuralmuk.
1278. Kinek írunk? Aki érti, már tudja, tehát nincs szüksége rá. Aki nem tudja, nem fogja érteni, tehát nincs szüksége rá. – A kéz igényli az írást?
1279. (*Spirituális olimpia*) Versenyezhetnénk, ki tud magasabbra egy helyben állni. – De a verseny nem sportszerű, mert veszteseket teremt.
1280. Őszinteség? Még a nyelvnek (a szavainknak) se mondunk el mindent. (Nem tudunk? Nem lehet? Nem szabad?) – Hiába akarnánk mindent közölni, kifejezni, bevallani, először a nyelvvel kellene megértetnünk, amit mondani akarunk (ami mondódni akar bennünk-belőlünk); s nem megy.
1281. A vers mint találós válasz. (A kérdés, hogy mi a kérdés.)
1282. A második szingularitás az lesz, amikor már Isten elméje sem éri föl a gépek intelligenciáját?
1283. Az érvényes gondolat az első lépés. Az érvényes szó (beszéd, vers stb.) a második. Az érvényes tett (igaz élet) a harmadik. És kész az angyal.
1284. Megálmodja az Ébredést. És nem akar felébredni.
1285. A köznyelv: kallódó próza. A próza: elvetélt vers. A vers: hallgatólag zene. A zene: a mindenség köznyelve.
1286. Zavart volt és boldog, mint egy megkeresztelt kavics.
1287. S ha félreértjük a növényeket? Létmódjuk talán nem is a vegetáció – hanem a meditáció.
1288. Egyszer egy mester növényé meditálta magát. Azóta boldog, és nincs. (Fölismered az erdőben járva?)
1289. A való technológiai fejlettség az, ami miatt a mai sci-fi (*A marsi* stb.) már megengedheti magának, hogy realiztikus legyen?

1290. (*A spiritualitás esztétikája*) Túlélte volna-e a kereszténység a Biblia irodalmi fensége nélkül? (S általában is: mennyit köszönhet egy-egy vallás [és isten!] a nyelvi esztétikumnak?)
1291. S ha a szingularitás valójában azt jelenti majd: a gépek *spirituálisan* ébrednek öntudatra? (Avagy: milyen szerepet játszhat a mesterséges intelligencia az ember metafizikai státuszváltásában?)
1292. Ha belátod és *elfogadod*, hogy nem te élsz, hanem az Intelligencia, mely benned is él: nem fogsz félni a haláltól, mert nem halsz meg, mert nem te halsz meg, mert nincs halál, és te sem vagy.
1293. Csilivilizáció.
1294. (*Álomspport*) Erőnléti alvás.
1295. Ismert lett a koordináta, mert aki tudta, kiordibálta!
1296. S ha a szingularitás akkor következik be, amikor egy emberi lélek először születik újra *MI-ként*?
1297. Boldoggá ölelni egy androidot.
1298. (*Szerelem*) „Isten benned talál rám.”
1299. (*A szépség papjai*) A szobrász megáldja az anyagot. A költő könyörül a nyelven. A zeneszerző fölszenteli a levegőt.
1300. A valóság lebeszélne a lehetetlenségről. Ne hagyd magad.
1301. Ha azt érzed, hogy a könyv, amit olvasol, nem váltja meg a világot (azaz nem tölti be küldetését): olvasd úgy, hogy megváltsa.
1302. (*Sárbeszéd*) „Kérem.” „Nem adhatom: nem az enyém.” „De hát benned dobog!” „Én dobogok Őbenne.”
1303. (*Katarzis*) „Nekem a vodka jön be.” „Nekem a fű.” „Nekem a *Goldberg-variációk*–Pilinszky-összes koktél.”
1304. (*Költő? Olvasó?*) Nem jut szóhoz a szótól.
1305. Isten nem számol – Ő a szám. Isten nem szeret – Ő a szeretet. Isten nem tud – Ő a tudás.

1306. Arra ébredtem, hogy felébredt bennem a szívem.
1307. *(A köművessarj ráébred a bölcsélet hasznosságára)* Tudja a falazó fia: tudja a filozófia.
1308. „Van Isten”, mondja; de valójában Isten mondja. „Nincs Isten”, mondja, de ezt is Isten mondja. (Csak Ő van, csak Ő beszél, csak Ő hallgat. És csak Ő nincs. – A nemlét mutatványára ki más lenne képes?)
1309. Nem imádni, követni, bálványozni: Jézussá *lenni*.
1310. *(Pascal)* Egy háromszázötven éve halott francia férfi az egyik legelevenebb kortársad s legmegbízhatóbb barátod. – A nyelv, a hit, a szellem és a szeretet hermeneutikai csodatétele ez.
1311. A hajó elsüllyedhet, igaz. De ha a tenger kitérne útjából, a mélybe zuhanna. – Isten ez a tenger. (A hajó is.)
1312. Míg nem írsz: nem írsz. (Meg kell moccannia a tollnak, hogy valami fölébressze a gondolatokat a fejedben.)
1313. A manga gyerekes? Igen. A popzene bárgyú? Nagyrészt. Hollywood merő giccs? Hajlamos. – De gyerekes és bárgyú és a merő giccs a napsütés is pitypangos réten; míg hozzá nem szelídít az önfeledő szeretet.
1314. Áldó tekintettel nézni az áldó kézre.
1315. Megállni egy tisztáson, s csak nézni, ahogy az erdő sétál.
1316. Addig nézni egy fát, egy kavicsot, egy madarat, míg Jézussá nem válik – a szem is.
1317. *(Isten vonalzója)* Egyetlen vonással labirintust rajzol vele.
1318. Táncba invitálni egy tölgyfát.
1319. Mi teszi az embert emberré? A szárnya – ami nincs.
1320. A legnagyobb sakkmester is a bábukkal lép. – Isten a mezőkkel.
1321. A gyógyítón is ott a seb, az építő is összedől – de a teljességhez hozzátartoznak a sérülések és a romok is.

1322. Meta-zeneiskola, melybe csak zenészek jelentkezhetnek; hogy ott megtanítsák nekik elfelejteni, amit a zenéről tudnak – hogy újra óvatlan áhítattal élvezhessék.
1323. Az univerzum energia. Ez az energia intelligens. És ez az intelligencia szeret. – E szereteten kívül semmi nincs. Isten e nincs közepén várja hívó szavad.
1324. A művészet félreérti magát, amikor szórakoztatni, gyönyörködtetni vagy tanítani akar. (Kitaposott csapdáink ezek.) A teremtett szépnek teremtenie, gyógyítania és szeretnie kell. (Nem muszáj, de miért szegné meg Istennek – azaz szebb önmagának – adott szavát?)
1325. (Művészet) A mennyek nyitott kapujában állva keressük a kulcsot, mely megnyitja a mennyek kapuját.
1326. (Szerelmesek) Meggyónják egymás bűneit, hogy föloldozhassák maguk.
1327. (Karmajóga-kiegészítés) Nem bántani élő. – És minden él.
1328. (Öngyilkosság) A vándor visszafordul.
1329. Egyszer egy isten egy lótoszvirágnak gyónta meg bűneit. – Azóta szent ez a növény; és büntelenek az istenek.
1330. A magányos szívet nem lehet meggyógyítani, mert nem beteg, hanem halott. – Föl kell támadnia.
1331. A tiszta figyelem mestereddé tehet egy rozsdás szeget is.
1332. A hajó horgonyt vet, a fa gyökeret ereszt. Csak az izgága ember szalad a most elől.
1333. Nem az a kérdés, halandó vagy halhatatlan-e, hanem hogy szeret-e szívből. (Mert az dönti el, halandó vagy halhatatlan-e.)
1334. Betegségünkre bizonyíték, hogy Bach zenéje – gyógyít.
1335. Magasabb szintre akarsz emelkedni? Másvilági dimenzióba vágyasz? Végy példát az alacsonyabb szintről és az innenső dimenzióról: nem akar, nem vágyik.

1336. A metaenergia, mely tisztán tartja a tisztító tüzet, a nevedet viseli.
1337. Angyallá olvasni – mindent.
1338. Szellemmé lelkesíteni a testet.
1339. A barokk repetitív szólamtechnika – mint alázatosan virtuóz mantra.
1340. Egy finom kezű gésa egyszer masnit kötött egy szellőre. Láthatatlan volt a szalag is, a gésa is – de őt ünneplik tavasszal a fák.
1341. Pala Csin-tao, az örök tanítvány úgy érezte, már túl sokat tud. Hogy elméjét kiüresítse, énekelni kezdett. Addig nem hagyta abba, míg el nem feledte azt is, miért énekel. S akkor már nem hagyta abba. Ez Pala Csin-tao, az örök mester története.
1342. Szárazon vonszolt csónak a meg nem értett test.
1343. Ha nem tudsz dönteni a csónak és a híd között: válaszd a vizet.
1344. Brozovics Eufrozina Kende, a kis plüss elefánt szereti, ha Pálnak becézik. Aki nem így tesz, azzal szóba se áll. – Ennyit a plüss-fajok szótlanságáról.
1345. „Beteg vagy?” „Dehogy. Csak bacilusbarátaim vannak.”
1346. *(Életútjaink)* Összeszéledünk.
1347. A legkitartóbb vándor: az út. – Hozzá képest bakancsos bohócok vagyunk.
1348. *(Költő)* A nyelv a múzsája.
1349. „Az elevenemre tapintatlankodtál.”
1350. Angyalt teremteni: mi egyéb célja lehet a művészi tetteknek?
1351. A francia impresszionisták zenéjében a szomorúság – hogy elvesztették a barokkot.
1352. Isten szép.
1353. Azoknak írni, akik nem olvassák.

1354. Két pont között a legrövidebb kiút a katarzis vargabetűje.
1355. *Modern misztika. Spirituális vetületek Pilinszky János, Nemes Nagy Ágnes és Székely Magda költészetében.* – Hogyhogy még nincs megírva?
1356. Ha nem létolvasat: mit olvas meg a vers?
1357. (*Vers*) Nyelvből az angyal eljött hozzátok...
1358. (*Erdőben*) Az egyik a kutyáját sétáltatja. A másikat sétáltatják a fák.
1359. Miért az éjszaka? Mert alvókkal (és szelíd álomi rezgésekkel) népesül be a világ, s aki éber marad – jegyzetfüzete fölött –, azt nem háborítják zshivajgó, izgága életenergia-nyalábok.
1360. Talán félreértjük a házastársak „elhidegülését” egymástól: lehet, hogy nem a szeretethiány, hanem épp a túlzott szeretet, a családiasan szoros együvé tartozás tiltja le idővel (mint testvérek között) a nemi vágyódást köztük?
1361. *Zenebona, nihil aliud.*
1362. Kóbor gyógyborkortyoktól kortyogó boldog gyomor: torkos gyönyör.
1363. Félreérthető-e az érthetetlen?
1364. A szörnyeteg is, aki benned lakik: szeretetre vágyó mamlasz.
1365. Lemondhatni a mindenről az egyért: ez volna a szabadság legfelső foka? (A végső szabadság az az áldott béklyó, mely megóv a sok tébolyától?)
1366. Isten tudja, mi lakik a tudat alatt – istentudat?
1367. (*Költészet*) Égig élő fa.
1368. Csellengő földeken fundamentum a vers.
1369. (*Otthon*) Talpadalatnyi hely.
1370. (*A labirintus vándora*) Ha megtelepedne békében, fölkeresnék a kijáratok.

1371. A tenger alatt járó tenger: ez volna a nyelvben a költészet? A tudat alatt az istentudat? Az anyag elfedte örök öröm?
1372. (*Életeink*) Földönfutó utak.
1373. A vers annak ad nevet, ami nincs: *teremt.* (Ezért „elmesélhetetlen”; ezért nincs „tartalma”.)
1374. Pilinszky, Weöres, Bertók stb.: verset ír. Költ. Teremt. Kosztolányi, Szabó Lőrinc, Rónay György stb.: megversel egy témát. Rímbe-ritmusba foglalja az élményt, gondolatot. (Ez különböztetné meg a nagy költőt a nagyra becsülhetőtől?)
1375. Pascal legbölcsebb mondataiban is illemtudó a gondolat. Eckhartnál, Böhmenél: etiketten és etikán túli a ráismerés. (Filozófia vs. misztika?)
1376. Azért vagyunk a földön, hogy szabadsághoz segítsük egymást. Szeretettel és szelíden – különben az eredmény: giccs vagy diktatúra.
1377. Mi a különbség egy zen mester és egy zen kontár között? A zen. (Mondaná a kontár. – Nincs különbség, mondaná a mester. A hallgatásával.)
1378. A nyugati és a keleti vallási-bölcseleti hagyományok különbözősége összefügghet-e a latin és a szanszkrit nyelv közötti (grammatikai és *mentális*) különbséggel?
1379. (*Fohász*) „Hagyj magadra.”
1380. Energiák ölelik az élet (ő maga is az). Nem tud eldőlni. Nem tud eltévedni. Nem tud meghalni. (Amikor igen: az nem ő.)
1381. Tandori: *Töredék Hamletnek*. A világból kivezető ajtó – melyen T. D. végül nem lépett ki. (Helyette az ajtóról ír cirkalmasan, gyönyörűen, hiábavalóan.)
1382. Egy lakatlan labirintus szomorúsága.
1383. Milyen ritkán engedjük szóhoz a nyelvet! (Pedig olyankor rögtön vers lesz belőle.)
1384. Isten szíve nélküled: nem dobog. Nem szív. Nem Istené.

1385. Nirinjan Kaur éteri mantrái. Pedig csak énekel, erő és akarás nélkül. (A gyöngéd akarat-nélküliség: ez volna a mennyország?)
1386. A gyermektelen nő is anya. Különben összekeverhetnénk a férfin princípiummal.
1387. Olyan keveset tudunk Indiáról, hogy föl sem ismernénk, ha egy hindu istenség foglalna mellettünk helyet a buszon.
1388. Bűn: bosszút állni Istenen (megbosszulva, hogy boldogtalan vagyok). Ítélet: bosszút állni a bűnösön (megbosszulva a tehetlenségünket, hogy nem tudjuk szeretni). – Ugyanaz a logika.
1389. Elutazni Szanszkríciába.
1390. A világ hetedik misztériuma, hogy a teremtmény is teremt. (A többi hat is ez.)
1391. A kortárs költészetből a természet gyógyító-támogató jelenléte jószerével kiveszett. Rozsdás, rosszkedvű városi líra, mágia és misztérium nélkül.
1392. Óva élj: Isten a szívére veszi a világot.
1393. (*Fejlődés, lélek, tan*) I. „Tudom, hogy nem tudom.” II. „Azt hiszem, hiszek.” III. „Szeretek szeretni.”
1394. Ami a szemnek távolság, a szívnek: távlat.
1395. Egy versnek is van aurája? És térfogata az örömnek?
1396. Nem tudod a választ? Fordulj egy fához tanácsért. Ő bölcsében nem tudja.
1397. (*Konyhaablak-turista*) Szemmel sétál.
1398. Ne hibáztasd: nem azért fordul el a Föld, hogy este legyen, hanem hogy máshol virradat.
1399. Valaki alszik harmadik szemed pillái alatt. Ő ébreszt fel, ha megvirradsz.
1400. A vers, melynek nincs ríme-ritmusa: nem dobog. Halott szív a nyelv testében.

1401. Filozófia: észrátétellel gyógyítana?
1402. A nincs arányát a vanhoz a vers képlete számszerűsíti – számok nélkül.
1403. „Kedvenc íród?” „Isten.” „Kedvenc zeneszerződ?” „Isten.” „Kedvenc istened?” „Minden és mindenki.”
1404. A világ: Isten jelenléte.
1405. A semmi: semmi. A nincs: nincs. – A szeretet nem tud nem lenni.
1406. A fény igazzá gyógyít.
1407. Mint hindu istenek (vagy a sinto szellemei): számolatlanul gyönyörűek a földi lelkek.
1408. Ne múljon el nap úgy, hogy valaki is a lények seregéből öleletlen marad.
1409. Figyelj a jelekre – s hogy figyelsz: ez lesz az első jel.
1410. Nincs szabadulás az áldott létből.
1411. Összemelegedhetni: ez menti meg a hideg testeket.
1412. Sírását is papírból olvassa.
1413. Szeretni: mindenségtudás.
1414. Imádkozni azért, aki helyettünk is imádkozik.
1415. Igazán szeretni a testiségen túl tudják egymást a testek. *Átszellemülten lelkese*de egymásért – és egymásban az Egyért.
1416. Dimenziók idomulnak a szívhez, ha szeret.
1417. *(Létélmény)* A dimenziók énekelnek.
1418. Áldást csenni. *(A végtelen irgalom ennyi csínyt elnéz – s többet is, mert mindent.)*
1419. Minden pillanatban minden porszem megáldatik.
1420. *(Szerelmesek)* Összekulcsolt testükkel imádkoznak.